

ПРОСОЛОВ ОЛЕКСАНДР, здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **БУРКОВСЬКА АННА**, доктор філософії (економіка),
старший викладач кафедри менеджменту та маркетингу,
Миколаївський національний аграрний університет. м. Миколаїв

ТРАНСФОРМАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРИНЦИПІВ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Зобов'язання урядів та корпорацій щодо досягнення цілей сталого розвитку, окреслених в Паризькій угоді 2015 року, є визначальним фактором розвитку соціальних та економічних систем сучасності. Збільшення урядових зобов'язань щодо досягнення цільового показника сталого розвитку до 2050 року, зростаючий тиск з боку фінансових установ, більш прозорі вимоги до нефінансової звітності та вимоги споживачів, орієнтованих на клімат, вимагають від компаній приймати більш розумні рішення, пов'язані з кліматом [1].

Управління сталим розвитком полягає в управлінні всією діяльністю таким чином, щоб забезпечити збереження планети та її ресурсів [2]. На думку 83% глобальних інвесторів, розробка інноваційних продуктів, послуг і способів діяльності повинна бути головним пріоритетом для бізнесу, причому 73% бачать інноваційні нові, екологічно чисті продукти або процеси ефективними для підготовки їх до управління кліматичними ризиками.

Понад 40% глобальних генеральних директорів очікують певного впливу зміни клімату на їхні ланцюги поставок у наступні 12 місяців, вказуючи на порушення ланцюга поставок як на головну проблему для прибутковості в їхній галузі протягом наступних 10 років [3].

Стійкість в управлінні проектами є новою та зростаючою сферою дослідження в Порядку денному сталого розвитку до 2030 року. Стійкість в управлінні проектами занурена в багато цілей і завдань, а також відображена в багатьох інших цілях і завданнях. Зелена угода Європейського Союзу, яка встановлює проміжну ціль щодо скорочення чистих викидів парникових газів щонайменше на 55% до 2030 року, включає понад 1000 нових або змінених зборів. Стійкість в управлінні проектами є новою та розвивається сферою дослідження в Порядку денному сталого розвитку до 2030 року [4]. Стійкість в управлінні проектами занурена в багато цілей і завдань, а також відображена в багатьох інших цілях і завданнях.

Сталий менеджмент починається з концепції сталого розвитку і поєднує її з концепцією менеджменту. Є три аспекти щодо сталого розвитку: навколишнє середовище, потреби теперішнього та майбутніх поколінь та економіка. Використовуючи ці складові, можливо створити здатність системи процвітати, зберігаючи економічну життєздатність і обмежуючи споживання ресурсів для задоволення потреб теперішнього та майбутніх поколінь [5]. Згідно з цим визначенням, стійке управління визначається як застосування практик сталого розвитку в торгівлі, сільському господарстві, навколишньому середовищі,

виробництві та інших сферах керівництвом у спосіб, який є корисним для теперішнього та майбутніх поколінь.

Стале управління необхідне, оскільки воно є важливою частиною здатності успішно підтримувати якість життя на нашій планеті. Екологічний менеджмент можна застосувати до всіх аспектів нашого життя [3]. Наприклад, громада потребує сталого управління, тому що, якщо громада хоче процвітати, управління має бути сталим. Ліси та природні ресурси потребують сталого управління, якщо вони можуть продовжувати використовуватися нашим і майбутніми поколіннями. Це можна зробити, приймаючи рішення, які допомагають підтримувати наше поточне оточення та середовище, або керуючи нашим емоційним і фізичним здоров'ям. Стале управління можна застосовувати до багатьох вимірів, оскільки його можна застосовувати як буквальне та абстрактне поняття [4].

Отже, сталий розвиток означає позитивні зміни в поточному стані суспільного виробництва. На відміну від традиційного розвитку, сталий розвиток відбувається набагато повільніше, і його наслідки відчуються довше. Сталий розвиток спрямований на врахування екологічних, соціальних та економічних параметрів у всіх діях і проектах. Метою сталого розвитку є збереження та навіть покращення нинішнього середовища для майбутніх поколінь.

Список використаних джерел

1. Shebanina O., Burkovska A., Lunkina T., Burkovska A. The aspects of food security formation in the context of epidemiological restrictions in the USA. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 2022, 26(1), 19-29. DOI: [https://doi.org/10.56407/2313-092X/2022-26\(1\)-2](https://doi.org/10.56407/2313-092X/2022-26(1)-2)
2. Бурковська А., Романчик М. Забезпечення конкурентоспроможності підприємств через стратегічне управління людськими ресурсами. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. 2016. №2(4), С. 43-51. DOI: <https://doi.org/10.51599/are.2016.02.04.04>
3. Lunkina T., Burkovska A. and Burkovska A. (2020). Features of forming socio responsible behavior in the consumer of organic production of the agricultural sector in Ukraine. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. №1(105). Р. 11-18. DOI: 10.31521/2313-092X/2020-1(105)-2
4. Lunkina T., Burkovska A., Burkovska A., Gannichenko T. Corporate social responsibility in banking institutions: foreign experience. *Modern Economics*. 2022. №31. Р. 77-81. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V31\(2022\)-11](https://doi.org/10.31521/modecon.V31(2022)-11)
5. Shebanina O., Burkovska A. Approaches to the Installation of the Subsistence Level in the Context of the Food Security in Ukraine. *Journal of Economics and Management Sciences*. 2018. Vol. 1. No. 2: 122–128. <https://doi.org/10.30560/jems.v1n2p122>.

